

XXVII.

Forslag til Lov

om

**Ændring i midlertidig Lov af 1. April 1911 om nogle
Ændringer i Straffelovgivningen.**

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 4. December 1928.*)

§ 1.

I Stedet for § 15, sidste Stykke, i midlertidig Lov Nr. 63 af 1. April 1911 om nogle Ændringer i Straffelovgivningen sættes følgende:

„Skønnes det, at Straffen for Lovovertrædelse, begaaet af en Person mellem 14 og 18 Aar, ikke vil overstige en lavere Grad af Strafarbejde, kan Statsadvokaten bestemme, at Paatale bortfalder paa Betingelse af, at den paagældende enten undergives Værgeraadsinstitutionens Forsorg i Overensstemmelse med Reglerne i Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922 eller anbringes under andre Forhold, der skønnes at være betryggende, og i et efter Tilfældets Beskaffenhed fastsat Aaremaal, der kan strække sig indtil det fyldte 21de Aar, undergives et dertil skikket Tilsyn gennem en i saadant Øjemed virkende Forening eller paa anden Maade. Forinden Statsadvokatens Afgørelse om Vilkaarene for Tiltalefrafald træffes, indhentes i Regelen vedkommende Værgeraad's Erklæring i Sagen. Til Gennemførelsen af de heromhandlede Foranstaltninger er Forældres eller Værgers Samtykke ikke nødvendigt. Anser Statsadvokaten det for utvivlsomt, at Paatale bør ske, træffer han selv Afgørelsen. I modsat Fald forelægges Sagen Justitsministeren eller med hans Bemyndigelse Rigsadvokaten. Gør den paagældende sig skyldig i en ny Forbrydelse inden Udløbet af den fastsatte Tidsfrist, eller begaar han væsentlig Overtrædelse af de ham meddelte Forskrifter, afgøres det paa samme Maade, om Sagen skal genoptages.

Udgifter ved de i forrige Stykke nævnte Foranstaltninger, som ikke afholdes efter Reglerne i Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922 eller udredes ad privat Vej, afholdes som Delinkventomkostninger. De offentlige Kasser, hvoraf de udredes, kan fordre dem refunderet af de forsørgelsespligtige efter Overøvrighedens Bestemmelse under de i Fattiglovens § 9 indeholdte Betingelser og efter de i den nævnte Paragraf givne Regler.“

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1929.

H. P. Hansen.

A. M. Hansen.

*) Se Tillæg A. Sp. 2499; Tillæg B. Sp. 37; Folketingstidenden: Fremsættelsen Sp. 41, 1ste Behandling Sp. 452, 2den Behandling Sp. 2252, 3die Behandling Sp. 2361.